

Nyhetsbrev nummer 8

Luntängen 2024-07-11

Nyhetsbrev

Här är årets andra nyhetsbrev. Förbundets tidigare nyhetsbrev och detta som är nummer åtta ligger på Förbundets hemsida.

Årsmötet i maj i Uppsala

Förbundets årsmöte med tillhörande exkursion och föredrag var som vanligt välbesökt! Totalt var det ca 125 personer som var med – kul!

På årsmötet omvaldes Hans von Stockenström och Erik Westerdahl som styrelseledamöter för perioden 2024 – 2027.

På efterföljande konstituerande styrelsemöte omvaldes Hans till ordförande och Andreas omvaldes till vice ordförande samt att fortsatt adjungera Jan Persson, Martin Strandberg och Erik Petré.

På lördagen var Ulleråkers Häradssällmanning värd för den traditionella fältexkursionen. En av temapunkterna vid exkursionen var en ännu inte officiellt publicerad rapport om hur vårt nuvarande skogsbruk påverkar tjädern och flera av forskarna som arbetat med rapporten var med på exkursionen.

Efter exkursionen skrev tidningen Skogen en artikel om att många forskare nu är överens om att olika skogliga åtgärder på spelplatser inklusive slutavverkning inte påverkar tjäderstammen. OM man utför en slutavverkning på en spelplats flyttar tupparna till nya eller närbelägna spelplatser. Enligt forskarna är det viktigaste att kycklingarna överlever de första veckorna – och då är vädret, mat och skydd viktigt. OM man som skogsägare vill gynna tjädern ska man inte röja vid myrkanter, mindre grantätningar och andra ställen som ger bra skydd och har god tillgång på proteinrik mat. Artikeln är upplagd på Förbundets hemsida.

Årsmötet för 2025 års verksamhet

Två-dagarsmötet avslutades med att Morgan Svensson bjöd in alla till Förbundets nästa 2-dagarsmöte som blir våren 2026. Vårdallmänningar blir Bjarke och Rolken.

Teams-möte

I juni arrangerade Förbundet ett Teams-möte kring rödlistan. Ett dussin Häradssällmanningar deltog. Har Ni förslag på nya ämnen att ha Teams-möten om så hör av Er till mig!

Ny skogsutredning

Undertecknad är utsedd som en av 5 sakkunniga från svenskt skogsbruk. Första mötet bland oss sakkunniga är i mitten av augusti.

Den ansvarige utredaren – Göran Örlander – var ju på vårt årsmötesarrangemang och talade då övergripande om hur han avser att genomföra arbetet. För någon vecka sedan blev arbetsgruppen kring Göran formellt klar. Eftersom första delen av utredningen ska redovisas senast kommande nyår är tiden mycket knapp.

Göran har uppmanat oss sakkunniga att komma med konkreta inspel. Planerat arbetssätt lär de gå igenom med oss på mötet i augusti, men jag har uppfattat det som att vi alla uppmanas att komma med konkreta inspel och att de sedan självständigt skriver ihop ett utkast till redovisning som vi sakkunniga sedan under tidig höst ska läsa och komma med synpunkter och åsikter om.

Jag har bla skickat in ett antal diagram med över den relativa förändringen i våra skogar av löv, grova träd mm som snabbt ökar och när vi fick en ny skogsvårdslag 1993 blev förändringen ännu snabbare. Man kan naturligtvis anse att ingångsvärdena 1955 var mycket låga – men relativt sett är den stora förändringen att löv, död ved, grova träd osv ökar. Vi har ingen förgraning! Det ser ut ungefär på samma sätt i de län som jag tittat på (siffrorna är framtagna av Riksskogstaxeringen men jag har skapat diagrammen).

Restaurering...

Efter oräkneliga turer trodde de flesta att EU inte skulle anta en ny förordning om restaurering av vår natur – men precis innan sommaren togs beslutet med minsta möjliga marginal.

Sverige har genom Naturvårdsverket tidigare valt att som referensvärden ange tillståndet vid förindustriell tid – dvs i mitten av 1800-talet. Övriga länder i EU har valt att redovisa värden för naturtyper, tillstånd mm vid sitt inträde i EU eller när EU bildades.

Klipp från Naturvårdsverkets hemsida:

EU:s förordning om restaurering av natur har nu antagits av både EU-parlamentet och ministerrådet, vilket betyder att den kommer träda i kraft inom kort. Förordningen innebär att skadad natur ska restaureras i alla medlemsstater och den innehåller bindande mål för restaurering av ekosystem, naturtyper och arter, med delmål för 2030, 2040 och 2050. Målen gäller många olika naturtyper och arter, både i havet, på land och i sötvatten.

Grundtankarna som ligger bakom förordningen är bra – men Sveriges egna vägval är bekymmersamt. Många organisationer och även politiker arbetar nu aktivt med att alla länder måste redovisa och räkna betydligt mer likriktat.

Erik Petré
Sekreterare